

clamata nu numai în memorabil'a lor conferența din Maiu 1881, ci totdeauna, în toate adunările lor anterioare din 1869, 1872, 1875, 1878. Suntem și gata de a proba cu fapte numeroase, că pe câtă ne a suferit sistem'a despotica actuala, românii ardeleni au fost foarte activi în mai multe sfere ale vieții publice, pe care numai pesimistii din Ardeal nu le vedu.

Asia dara diarele magiare și cu ele „La Gazette de Hongrie” sunt perfide când scriu că noi amu parasitu passivitatea pe toate terenurile. N'amu parasitu, că nici nu amu fostu passivi, ci tocma amu fostu activi, d'ora că niciodată dela 1850 încôce.

De aci se vede, că tota diaristic'a magiara nici până astăzi nici nu știe, nici nu vrea se se informeze despre ținut'a noastră în statu și municipii, ci le confunda împreună fără nici-o cunoștință de cauză, și asia arunca în lume sciri eronate și hipocrisii, orbescu lumea, inducându în ratacire până și pe „Romanulu” celu foarte bogat în experiență politică și cunoscătoriu de stratagemele guberneloru și partideloru.

Acu aru urmă că se aretamu ce anume amu facutu noi cei din Dev'a, încatu s'a alarmatu diaristic'a magiara.

Representanții municipali romani din cottulu Huniadoriei, în vederea apropierei alegerei magistratului municipale, vedindu că au început a se inscena de já asia numitele cortesii, până a nu fi venit timpul de conchiemarea conferinței generale, au facutu avizuri totoror membriloru, că se nu se angajează pentru alegerile viitoare cu voturile lor la nici-unu candidat pentru vre-unu oficiu, până ce n'aru decide conferința tuturor, despre pașii ce voru fi de facutu și chiaru despre combinațiuni; apoi vedindu listele electorale pentru deputati, implute cu neîndreptatiti după lege, nu toate, ci pe puține, câte le-a pututu, le-a reclamat, și aceste au fostu și sunt urmarile naturale ale activității interne în municipii. Deducându deci de aci diarele magiare că amu parasitu passivitatea electorală în alegerile dietali, dovedescu pipaitu, că nu cunosc absolutu nimica, precum mai susu amu aretatu.

Netemeinice se vedu apretiarele și considerările, ce „Romanulu” le desvolta în susu provocatulu articlu, dara se vede că este indus în eroare prin mistificantulu comunicatu din „La Gazette de Hongrie”, și în zelulu seu pentru a ne prepará unu bine, din considerari practice și filosofice generale, ne sfatuesce a intra în activitate parlamentara. Nu incăpe în cadrulu unei corespondenței provinciale, a desvolta taxativu considerantele decedietore, dar ne permitemu a revoca în buna memoria a diariului „Romanulu” unu faptu.

La anul 1871 în Romani'a a venit la putere guvernulu conservatoru alu dlui Lascar Catargi, și a urmatu a coplesi țier'a până la anul 1876 insultandu toate institutiunile țierei până la acelu extremu, în câtă dnii Ioanu Brateanu, C. A. Rosseti și alti pușini câtă incapuseră în camerele dlui Catargi au parasitu terenulu de luptă, retragendu-se din

Marele duce nu'si putu retine risulu de aceta aventura și risulu seu fu asia de naivu și contagiosu, că Golubkoff nu putu resistá se nu rida si elu. Alti'a Sa i dise, că va merge se afe pe imperatulu pentru a i espune aceta afacere si va cere ceea ce solicitá elu. Câteva minute după aceea, ereditarulu intra cu unu aeru contrariatu. Majestatea sa refusase de a interveni; dar marele duce adauga că dacă i-ar putea servi la ceva ar fi că elu i-ar oferi din propria sa caseta cele diece mii ruble pe care le sacrificase dlui Aladieff.

Golubkoff respuse că acesta mai erá unu micu mijlocu care i mai remase de a'si salvá amorulu seu propriu, că elu primia cu recunoștința și că are de a se ucide cu prim'a ocaziune.

— Eu nu întielegu lucrulu asia, dise marele duce; asta nu este o datorie pe care o contractedi cu mine, ci este o recompensa cu care me achitedi față de dta. Apoi, luandu-lu de mana, adauga:

— Este destulu cu pierderea lui Passek.

La acestu cuventu o lacrima i curse din ochii lui Golubkoff și marele duce continua:

— Este acesta unu rebelu mare?

— Séu e ceva sterilu.

— Care este parerea dtale: gandesce-te cum s'ar putea terminá odată?

— Nu este decâtu unu singuru mijlocu și acesta ar fi de a esterminea întrég'a poporatiune.

— Asta este o extremitate la care nu voiesce se ajunga tatalu meu.

— În acestu casu trebuie a suferi că se se omóre pe facere anu flórea junimei noastre.

Marele duce clatiná din capu cu unu aeru posomoritu și se întorse în cabinetulu seu.

(Va urmă.)

camera, că-ci în alegeri nu poté se-o scóta la cale; deci facura passivitate, maioritatea țierei. Când a venit unu timpu de ispita, domnitoriulu de atunci în prudentia sa vedindu prapasti'a către care alérga țier'a, a invitatu pe dlu Ioanu Brateanu, se conlucre spre salvarea patriei, ci acestu barbatu de statu a disu, că ii este imposibilu până nu voru fi alegerile libere. Gratie întieptiei și vointiei domnitoriului, alegerile s'au facutu libere și astăzi Romani'a este ridicata la regatu independentu.

Se avemu și noi legi drepte, séu celu pușinu egale pentru toti, și alegeri libere, apoi nu vomu fi în passivitate. Noi aceste le ceremu necontentitu, dar nu ni le da nimeni. S.

Sciri dorite din Maramuriasiu.

Unu domnu și confrate dintre cei mai calduosi aparatori ai culturii romanesce în comitatulu Maramatiei, totuodatu patriotu cu cugetu curatu, ne trimite urmatóriele informatiuni interesante:

Domnule redactoru!

Amu avutu noi Maramuresienii în Sigetu o preparandia, care după legele din 1868 au statoritu înființarea lor 20 preparandii de statu, mai multu n'a potutu subsistá, de órece pentru-cá se ni-o sustinemu, s'ar fi poftitu o suma anuală de 8—10 mii florini; deci preparandi'a s'a sistatu. Fondulu inse și localitatile preparandiei donate Maramuresieniloru prin înalta deciziune din 13 Aprilie 1861, adeca înainte de aceta cu 22 de ani, de către Majestatea Sa Regele, românii n'au voit se-lu piarda. Dreptu aceea ei au decisu că pe loculu acela se se zidésca unu convictu, în care cu timpul se se întretina scolari miseri romani maramuresieni. Astăzi convictulu, adeca zidulu e gata. O casa frumoasă în mijloculu piatieri din Sigetu cu unu etagiu și 6 bolte în parteru, din venitul carora în vre-o 2—3 ani se voru plati datoriiile contrase cu zidirea etagiului și apoi se va potea deschide convictulu.

Catu a trebuitu se lupte maramuresienii până ce au ajunsu la acestu rezultat, ar fi prea lungu a descrie; voiu amenti numai, că meritul de frunte este alu ilustreloru familii Mihali, Jurca, alu vice-comitelui Mihalka, care a statu bunu cu averea sa punendu-o de ipoteca, alu domnului episcopu diecesanu de mai înainte Michailu Pavelu, alaturea cu alti câteva barbati generosi.

Destulu că convictulu romanu, celu d'ântaiu în dieces'a Gherlei, va fi celu din Maramuresiu.

Inse ce se vedi: unu cutare Hollósy István locuitoriu în Sigetu, armenu de vitia, tocma acum în ființia o foia titulată „Közérdek” Interessu publicu; indata apoi în Nr. 1 din 2 Sept. aruncá focu și puciosă asupra tuturor romaniloru și asupra aceloră carii au concursu la înființarea acelu convictu, precum aceta vei vedé dle redactoru din acea foia care ti-o tramitu aici.

Este foarte instructiva foia aceea; întregu numerulu se ocupa numai cu românii din Maramuresiu, și până ce lumea mare ne cugeta de ceva magiaroni, éta că Hollósy ne imputa și insulta că suntemu prea buni romani.

Apoi totu acelu Hollósy dice, că tota afacerea cu anatemisarea Memorandului din Sibiu a fostu numai o comedia vana, și face celea mai mari imputari vice-comitelui Mihalka.

Vedeti Marmasieni, că insii magiarii le-decretédia actele și faptele lor de comédie vane; feriti-ve dara a lua parte la atari acte și fapte, că se nu ve cascigati numele de comediantu.

Dara la aceste iute și respunde cealalta foia din Sigetu „Maramaros” și face imputare lui Hollósy pentru scrisórea sa și dice că se nu scrie atari lucruri, că-ci se voru face de risu înaintea romaniloru.

Ei, bine: dascaliti-ve unulu pe altulu, că din dascaliturile vóstre noi vomu trage folosu; dar póte trage invetiatura și dlu vice-comite Mihalka. Acum dsa póte vedé cum ilu batjocorescu chiaru acei unguri, pe cari i preinaltiá.

De și noi românii ne-amu machnit pe domniassa în mai multe rânduri, dara nu l'amu vatematu până la ânima cum ilu vatama ungurii; amu fostu și vomu fi recunoscători totdeauna pentru binefaceriile sale față de romani, față de convictulu și față de scólele noastre și dacă din intemplerile aceste va trage invetiatur'a că e mai bine cu noi decâtu fara noi, și dacă va dá man'a cu noi, totu noi vomu fi aceia carii ilu vomu sustinea și ii vomu arată că cu cultur'a stamu mai pe susu decâtu Hollósy et compania carii ilu batjocorescu și pe densulu că și pe toti ceilalti romani.

Comitatulu nostru e desu cercatu de ministrii de consilieri ministeriali, éra acuma se vorbesce că va veni și ministrulu presidente pe la noi. Óre ce vréu cu noi?

Dela atati domni mari, amu dobanditu atata: că ministrulu Trefort fiindu pe aici, la rogarea romaniloru din Sigetu a apromisu pe anul venitoru a dá spre zidirea unei bisericé romanesce în Sigetu 5 mii de fiorini, și din cându în cându a mai asemná câte o suma din fondulu religionaru. Ar fi timpul dara că Sigetenii se începă a cara pietrii și apoi a cere o anticipatiune de vre-o 2 mii din cele 5 mii și se începă zidirea, că-ci ce folosu voru avé de promisiunea ministrului daca nu se voru folosi de ocaziune.

Altcum ar dlui traimu în pace în Maramuresiu, rád'a campului e foarte bogata, și nici morburi nu necajescu pe bietii romani.

Unu maramuresianu.

Audientia publica la înalt'a curte de cassatiune și justitia tinuta în capital'a Romaniei.

Dupa usulu adoptatu în Romani'a dela Franci'a și de airea, că la redeschiderea curtiloru judecatoresci după vacanta se se tina în fiacare anu cu óresicare solemnitate câte doué discursuri erudite asupra unoru materii juridice mai importante. Mai de multe ori amu avutu și noi placut'a ocaziune de a asculta sau citi discursuri de acelea elaborate cu multa eruditiune și convictiune. Discursurile tinute estimu în 16/28 Augustu în asia numitele audientie publice ni se paru a fi de unu interessu atatu de mare și generalu, demne de a fi cunoscute de către toti barbati adaptati în sciintie superiori, în câtă cu tota angustimea spatiului ne amu decisu că se reproducemu și noi, precum facura și alte câteva diarie, celu pușinu unele parti mai pregnante din trensele.

Asia e de ex. discursulu despre contractulu și benedictiunea casatoriei, despre casatori'a bisericésca și de cea civilă.

Nu sute, ci mii de persóne din tierile vecine cu Romani'a și anume de aici din patri'a nostra inchiaie sau de se încerca a inchiaie casatorii în acelu statu; după inse cei mai pușini cunoscú institutiunile și legile respective, dau de cele mai mari greutati, din care apoi esu alte inconveniente, disordini și adesea calamitati familiare, perderi de hereditati, ure și resbunari, coruptiuni infame și apuneri de generatiuni. Red. „Obs.”

Audientia e descrisa în „Monitoru” Nr. 111 precum urmédia:

Marti 16 Augustu 1883, înalt'a curte de cassatiune și de justicie a tinutu audientia sa solemnă de reintrare.

La óra 1 p. m., curtea a intratu în marea sala a sectiuniloru unite.

Publiculu erá numerosu.

Dn. Al. Cretiescu, primul-presiedinte, a declarat audientia deschisa și a datu cuventulu dlui procuroru generalu.

Dn. George Filiti, procuroru generalu, care a ocupatu fotoliulu ministerului publicu, a tinutu urmatorulu discursu:

Domnule prim-presiedinte!

Domniloru judecatori!

Articolulu 22 alu constitutiunei noastre din anul 1866, care declara benedictiunea religiósă obligatorie pentru casatorii, a datu locu la multe discutiune și controversa atatu în doctrina câtă și în jurisprudencia.

Astu-felu, unii jurisconsulti sustinu că legislatorii vechi, neîncredietori în faptele proprii lor natiuni, au lasatu organizarea familiei în man'a clerului și că numai prin o inovatiune a dreptului modernu a trecut organizarea familiei din mainele bisericéi în acelea ale statului; că statulu a regulatu prin codu civilu contractulu casatoriei cá si pe toate celelalte contracte, că prin urmare astăzi casatoria este unu contractu puru civilu; că obligatiunea benedictiunei religiósé din art. 22 din pactulu nostru fundamentalu este singura urma ce mai gasimu în dreptulu modernu din vechea alianția a dogmeloru bisericéi cu contractele civile. Că aceta dispozițiune constitutională nu este au câtă o espressiune de gratitudine a statului Romanu către biseric'a resaritului, carei în mare parte se datoresce conservarea nationalitatiei noastre*); că în fine obligatiunea benedictiunei religiósé nu are

*) Vedi discursulu de deschiderea curtiei de cassatiune pe 1870—1871 și respunsulu primului-presiedinte, publicata în buletinulu curtiei de cassatie pe 1870, pag. 193—196 și 222.

nici-o santiune, pentru-că art. 22 a stabilitu numai unu principiu, care astépta reglementarea sa, că deci acestu principiu nu se póte aplicá pàna nu se voru confectioná legile de cari vorbesce legiuitorulu constitutiunei prin fras'a din acestu articulu „afara de casurile ce se voru prevedea prin anume lege“.*)

Acésta din urma interpretare a fostu admisa si de curtile de apelu cá si de acésta suprema curte,**) de si jurisprudenti'a a variatu, dupa cum imediatu vomu vedea.

Alti sustinú din contra, că legiuitorulu constitutiunei, vedindu că codulu civilu Alexandru Joanu rupse cu desaversire si fàra motivu cu biseric'a, cu moravurile invederate ale poporului si admise sistemulu lumei catolice, si, intielegendu că acésta innovatiune a nemultiamitu poporulu romanu, a revenitu prin art. 22 la moravurile abandonate a le poporului, declarandu contractulu de casatorie unu contractu mixtu.***)

De asemenea, suprem'a curte, dupa o divergintia, prin decisiu sa Nr. 61 din 24 Februaru 1879, a stabilitu, că art. 22 din constitutie isi are aplicatiunea sa si in ceea-ce concerne obligativitatea benedictiunei religióse.

Acésta cestiune, care se discuta si astadi si in privinti'a careia nu s'a disu inca ultimulu cuventu, invederatu este că imbraciéda materi'a cea mai importanta in ordinea sociala. Este vorb'a, in adeveru, pe de o parte de organizarea familiei, care, cu dreptu cuventu, s'a disu că este fundamentulu societatiilor, éra pe de alta de preceptele sfinței nóstre religiuni a resaritului, care, dupa cum amu vediutu, a contribuitu puternicu la salvarea nationalitatii nóstre, si care se declara de art. 21 din constitutie de religie dominanta a statului romanu.

Ne propunemu, dar, a dice si noi câteva cuvinte asupra acestei importante si grave cestiuni, pe care intru câtu amu atinsu-o in discursulu nostru pe 1879—1880, spre a ne încercá se demonstramu, cu istori'a in mana, că biseric'a resaritului nu s'a coboritu nici-odata, benevolmente, din sfer'a inalta in care se afla asediata de sfințele canóne, spre a usurpa drepturile puterii laice, si că, de câteori s'a amestecat in afacerile lumesci, a facutu-o impinsa de necesitati timpuriloru ce strabatea, tocmai pentru a salva si conserva nationalitatea cõreligionariloru sei; că déca revoluti'a cea mare a voitu se emancipie statulu de pretentiunile bisericeii apusene si astu-feliu, daca codulu Napoleonu a regulatu in modu civilu organizati'a familiei, nu aceleasi argumente au militatu in favórea innovatiunei, de altmintrelea fòrte salutarie, introduse si la noi de codulu civilu in materie de casatorie. Că prin urmare numai prin confusiune si rea intielegere a pretentiuniloru bisericeii resaritului, fòrte modeste in comparatie cu acelea ale bisericeii apusene, se póte face atàta alarmu contra acelor cari nu voiescu a admite, că benedictiunea religiósa, impusa contractulu de casatorie prin legea fundamentala a tierii nóstre, aru fi unu luxu, de care se potu lipsi cetatienii fàra celu mai micu scrupulu.

(Va urmá.)

Din Croati'a.

Turburari noue. Proclamatiunea generalulu br. Ramberg in calitatea sa de comissariu plenipotent reg. este redactata in termini câtu se póte mai moderati pentru acestea evenimente extraordinarie; in realitate inse constitutiunea e suspinsa, regimulu militariu introdusu, press'a periodica supusa la censura prealabila a politiei; capital'a Agram (Zagrab) inghesuita de trupe. Cu tóte acestea turburarile in locu de incetiedie au spartu din nou cu inversiunare. Vineri in 7 Septembriu din cele 7 table cu inscriptiune dupla s'au pusu la locu numai doue, cu asistentia militara si cu musica. Acésta mesura fu de ajunsu, pentru-că poporulu in

*) Vedi studiile dlui G. G. Meitani asupra constitutiunei Romaniloru fasc. III, pag. 91.

Idem jurnalulu „Dreptulu“ pe 1872, Nr. 8, pag. 3—5.

**) Vedi decisiunile curtiei de casatie No..... din 2 Juniu 1872, Nr. 431 din 2 Decembre 1874 si 261 din 9 Octobrie 1879.

Idem sentinti'a Nr. 21 din 1871, a tribunalulu civilu de Ilfov si decisiunea curtiei de apelu din Bucuresci No..... pronuntiate in procesulu intentatu de dõmn'a Luxitia Cuparenco comitetulu casei de pensuni.

Idem decisiunile curtiei de apelu din Jasi cu Nr. 170 din 1878 si ale curtiei apelative din Focsiani cu No..... din 11 Juniu 1879.

***) Vedi jurnalulu „Dreptulu“ pe anul 1872 Nr. 48, si discursulu de deschidere a curtiei de apelu din Bucuresci pe 1875, publicatu in jurnalulu „Dreptulu“ pe 1875.

aceeasi di dupa amiédi se arunce din nou cu petrii in acelea table si se sparga câteva ferestrii. Trupele au respinsu si risipitu pentru atunci pe multime. In alta di sambata s'au adunatu din nou pe strad'a principala Ilitza si pe piati'a Jelacici mai multe mii de ómeni cu scopu de a petrunde in strad'a unde se afla concentrata in doue case mari directiunea finantiala cu tóte ramurile sale si telegrafulu. Pàna se ajunga trupele cantonate in alte trei strade, cineva din poporu incepu se strige: Na Zsidove! I vun su Magiari! Contra jidoviloru, că si ei sunt magiari!

In acelu momentu revolt'a luà si caracteru antisemeticu, pe care pàna atunci nu'lu avuse precum ilu au revoltele din Ungari'a. Tocma că in lun'a trecuta la Budapest'a, glótele se aruncara asupra celor mai de frunte case jidovesce din apropiere si asupra unei cafenele, dupa care urmà iute sfarmarea tuturor ferestriloru, devastarea totala a cafenelei, spargerea unei bolte bogate si nimicirea de totu ce s'au aflu acolo. Strigari si urlete turbate se audiau asupra magiariloru si jidoviloru.

Trupele sosira abia in sire compacte si cu baionetele inplantate. O parte din poporu o luà la fuga; cei mai multi au statu pe locu si au inceputu se arunce cu pietrii in soldati. S'a comandatu focu de doue-ori, se dice inse că glóntiele n'ar fi nimeritu pe nimeni; au remasu multi intiepati reu de baionete si de sabiile husariloru.

A trei'a di domineca poporulu éra se adunase spre a continua cu devastatiunile, s'au luatu inse cele mai intinse mesuri militare, pentru-că se nu mai póta face nimicu. Arestari cu redicat'a. Acestea sunt sciri oficióse, care ajungu pàna domineca sér'a in 9 Septembriu.

Unu telegramu din 11 Septembriu spune, că acuma e liniste in Agram. Se póte, dara se întreba tóta lumea: Pàna candu?

Din provincia scirile urite continua. In Neumarkhof proprietatea grafulu Rud. Erdödi poporulu a devastatu in castelu, gendarmii au puscatu, poporulu s'au aparatu cu versare de sange, au remasu morti si raniti.

In comun'a Gora totu asia lupta intre gendarmi si poporu, din care au remasu trei morti si mai multi raniti.

In 10 Septembriu la comun'a Stenievitz locuitorii au atacatu pe gendarmii cari escortau jnai multi arestati, cu scopu că se'i liberiedie din manile loru. Acolo inca a cursu sange.

Dupa alte nevoi in o parte a Croatiei secerisiulu a esitu fòrte saracu; o parte din locuitorii mai n'au nici acuma ce se manance. Cu tóte acestea in Zagor'a sau mai trimisu a cumu a 34 executori de contributiuni.

Asia stau in momentele de facia lucrurile in Croati'a. Chiaru si press'a magiara crede că acestea sunt numai inceputulu altoru catastrofe.

Dupa cum asigura unu corespondente alu lui „Pesti Napló“, dela 8 Septembriu încóce se censurédia si telegramele inainte de a se inainta la adress'a loru. — Asia dara absolutismu incalziatu imbracatu!

Din Romani'a.

(Escessele agrarie). Poporulu adusu la desperatiune prin rapacitatea barbara si tirani'a unoru ómeni a inceputu ici-colo se si ia si in Romani'a elu insusi satisfactiune crunta si selvatica. Totu anulu acesta diarele publicara diverse casuri de asupriri talharesci ale locuitoriloru atàtu in Moldov'a câtu si in Munteni'a, aci din partea unui jidovu bogatu, colo de cátra unu arendasiu cu natura de tigru, dincóce dn cátra unu prefectu sau subprefectu care in alta tiera nu ar fi suferitu nici 24 de óre in postulu seu. In fine aceleasi diarie adusera mai de curendu si o scire de cea mai crunta resbunare cu mórte din partea unei comune, asupra unui proprietariu din locu, pe care'lu omorira in presenti'a comissiunei judecatoriesci si era pe aci cá se omóre pe tóta famili'a celuia, cum si pe membrii comissiunei si pe martori. Crim'a s'a intemplatu la comun'a Bordeni, nu departe de Ploiesci, ia 22 Augustu (3 Septembriu), éra proprietariulu omoritu a fostu D. Scortiénu. Satenii sunt asia numiti mosneni, adeca ómeni liberi din vechime, cu dreptu de proprietate pe mosiórele loru, intocma precum au fostu si mai sunt locuitorii din partea meridionala a Transilvaniei, adeca asia numitulu fundus regius, si precum au fostu asia disii nobili armalisti si orasienii in orasiile libere. Dara locuitori de acestia liberi au fostu si mai inainte asupriti in mai multe tinuturi de cátra progrietarii mari cu scopu de a le rapi mosiile si a'i face iobagi, robi, ceea ce s'a si intemplatu adesea, precum se vede din prea

multe documente. Adeca tocma că in Ardealu. Despre Scortiénu se scrie „că elu si totu némulu lui ingrozise prin atrocitati pe toti satenii astu-feliu, in câtu erau desperati cu desavorsire.“ Acésta informatiune o dà „Timpulu.“

Alti voru a sci, că satenii iritati din capulu loculu prin atàtea processe ruinatorie, s'au mai inversiunatu fòrte inca si la vederea cameraderiei dintre membrii comissiunei cu Scortiénu tata si fii si cu martorii acestora, lucru ce se intempla si pe la noi in contra tuturor legiloru si a reputatiunei proprie, pe unde se vedu functionari si membrii ai comissiuniloru tragendu in popasu la vrasmasiulu comunei, ospetanduse si jocandu la carti cu elu.

Daca inse locuitorii din Bordeni omorira in modu atàtu de barbaru pe tiranulu loru Scortiénu si batura de mórte pe alti vreo doi inisi, apoi dupa diarele din Ploiesci si Bucuresci pentru ei s'ar fi aflu iute unu altu tiranu in person'a capitanulu de calarasi anume Gongopulos (grecu), care venindu cu trupa de executiune in comuna, fàra că se astepte sententi'a judecatoriesca, s'ar fi facutu elu insusi judecatoriu si executoru preste satenii si preste femeile lor, batendu si schilavindu preste 120 de persóne cá ori-ce turcu selvaticu din dilele lui Selim ori Baiazet.

In acelu casu inse Gongopulos ar merita se fia cassatu la momentu si datu afara nu numai din armata, ci din si tiera, că se mérga la Zagorja in Croati'a sau colo la Nyiregyháza. „Monitorulu oficialu“ inse publica unu comunicatu, prin care arata că nimicu din tóte astea nu e adeveratu. Nici unulu din cei arestati n'a fostu lovitu sau maltratatu. D. procurorulu-generalu, care a fostu la facia loculu, a constatatú că atàtu magistrati câtu si calarasii s'au purtatu cu cea mai mare blandetie. (?)

Sciri diverse.

— Publicatiune. Comissiunea verificatore de listele electorali din comitatulu Sibiiulu ne trimite tocma la timpu publicatiunea ce urmédia mai la vale si asupra careia tragemu atentiunea respectiviloru alegatori in legatura cu alte publicatiuni anterióre din anulu acesta facute pentru tiera intréga.

Comissiunea, chiamata in sensulu §. 22 art. de lege XLII din anulu 1870 de a verificá listele contribuabililoru celor mai mari séu ale virilistiloru, isi va tinea siedintiele in localitatile oficiulu comitatensu din Sibiu dela 16 pàna inclusive 20 Septembriu 1883 st. n. Acésta se aduce la cunoscentia publica cu acelu adaosu, că sub timpulu susu — atinsu voru fi listele mentionate espuse intuitiunei fiacarui in cancelari'a protonotariulu comitatensu, unde se voru si primi eventuale reclamaru pentru inducerea celoru indreptatiti in acelea liste.

In intielesulu §. 24 din citatulu art. de lege se provóca totuodata, toti acei domni, cari voiescu a profita de favorea §. 23 alu legeri mentionate, cá sub durat'a amintitoru siedintie se se insinue la subscri'a comissiune verificatòre verbalmente séu in scrisu, si cu atàta mai virtosu se si documentedie indreptatirea, cà-ci la din contra voru remanea pentru astadata lipsiti de favorea §. 23, de a li se socoti contributiunea dupla.

Sibiu, in 6 Septembriu 1883.

Comissiunea verificatòre.

Cunóscemu bine atàtu desgustulu multora, câtu si nepasarea unora; noi inse rogamu si astadata, anume pe dnii alegatori cunoscuti sub nume de virilisti, adeca cei mai bogati si cei mai fruntasi, cá nici-unulu se nu remana neinscriu in anulu acesta. Interesse fòrte mari sunt legate astadata de verificarea listelor, precum se va cunósce in anulu viitoriu. Reclamatiunea este lucru fòrte simplu, precum se vede si din acésta publicatiune, ea costa câteva cuvente vorbite sau scrise. Se reclame in totu coprinsulu tieriei toti cei nedreptatiti, fara a intreba prea multe. Se adunamu totuodata barbatesce liste câtu se póte mai exacte de alegatori din tóte partile.

Red. „Obs.“

— Sibiu, 11 Septembriu st. n. Tergu de téra, care tine de comunu câte o septemana si ploi dese, acesta este caracterulu septemanei. Vite multe de tóte speciile, dara pretiuri bune mai multu numai la cele cornute. Se vendu si cai merunti rassa de Ardealu, piétrósa cum se dice, cu pretiu dela 90 pàna la 130 fl. unulu. Boi buni de miuluocu cu 200—250, de cei mari si grasi 300 fl. parechi'a si fòrte raru pàna la 350 fl. Resultatulu finale se va afla in septemana viatòre. Ploiile impedeca multu transactionile comerciale.

